

Dosarul nr. 2ra-1141/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, (jud. O.Cernei)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Moldasig”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „Garanție” împotriva Societății pe acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Ion Bouroș cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Garanție”, a fost casată hotărârea din 01 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 16 mai 2017 Compania de Asigurări „Garanție” societate pe acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe acțiuni „Moldasig” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 21 noiembrie 2013 între CA „Garanție” SA și Cristea Valeriu a fost încheiat contractul de asigurare facultativă Casco nr. ACS 714/13 pentru autovehiculul de model „Range Rover Evoque” cu nr. de înmatriculare xxxx.

La 21 mai 2014 în mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier, în care a fost implicat autovehiculul asigurat de model „Range Rover Evoque” cu număr de înmatriculare xxxx și autovehiculul de model „Opel Tigra” cu număr de înmatriculare xxxx, condus de Bouroș Ion.

Conform dosarului contravențional, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehiculului de model „Opel Tigra” cu număr de

înmatriculare xxxx condus de Bouroș Ion, care la momentul accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie de asigurare civilă auto eliberată de SA „Moldasig”.

În rezultatul accidentului rutier autovehiculul asigurat a fost parțial deteriorat, fiindu-i cauzat prejudiciul material în mărime de 21 657 de lei. Suma de 18657 de lei pentru reparație a fost transferat la Stația de deservire tehnică SA „Daac Hermes” fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 304 din 11 august 2014, iar la 11 august 2014 CA „Garanție” SA a transferat beneficiarului despăgubirii ÎCS „Total Leasing & Finance” SRL suma de 3000 de lei pentru anvelopă, ce se probează prin ordinul de plată nr. 303.

Întrucât la data producerii accidentului rutier vinovatul Bouroș Ion deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. RCAI-000758041 încheiat cu SA „Moldasig”, a fost înaintată reclamație de recuperare a prejudiciului material față de asigurătorul de răspundere civilă.

A menționat reclamantul că suma prejudiciului este constituită din: costul pieselor -14654 de lei (conform contului din 23.07.2014 de la „Daac Hermes” SA); costul materialelor de vopsire, manoperii și exploatare - 14806 lei (conform contului din 23 iulie 2014 de la „Daac Hermes” SA); costul anvelopei – 3000 de lei, iar în total suma de 21657 de lei.

La 28 aprilie 2015 pârâtul a recepționat reclamația privind restituirea prejudiciului material în sumă de 21657 de lei. Ca răspuns la reclamație, pârâtul a transferat suma de 9307,86 de lei. În prezent diferența neachitată constituie suma de 12349,14 lei.

A solicitat SA „Garanție” încasarea din contul SA „Moldasig” a prejudiciului material în sumă de 12 349,14 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2017 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 09 noiembrie 2017, SA „Garanție” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii, adoptarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în primă instanță, precum și taxa de stat achitată pentru judecarea apelului.

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către SA „Garanție”, a fost casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, cu încasarea de la SA „Moldasig” în beneficiul SA „Garanție” a prejudiciului material în sumă de 12 349,14 lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de 648,32 de lei.

În susținerea soluției date instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1413, 1329 alin. (1) Codul civil și prevederile art. 22 alin. (13) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 concluzionând că SA „Moldasig” urmează să achite în beneficiul SA „Garanție” despăgubirea de asigurare în mărime de 12 349,14 lei, iar despăgubirea dată se încadrează perfect în limitele stabilite de art. 14 și valorile determinante de art. 23 alin. (1) al Legii menționate supra.

La data de 21 aprilie 2018, SA „Moldasig” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel pe care o consideră ilegală, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat prevederile art. 19 alin. (1) lit. c), 21, 22 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 și 1423 și 1329 Codul civil, și prin urmare greșit a ajuns la concluzia admiterii acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018 a fost expediată în adresa părților la 05 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc

În circumstanțele relevate, recursul declarat de SA „Moldasig” la data de 21 aprilie 2018 este în termen.

La data de 15 mai 2018 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către SA „Moldasig” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 13 iunie 2018, SA „Garanție” a depus referință prin care a solicitat de a declara inadmisibil recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018 înaintat de SA „Moldasig”.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldasig” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Moldasig” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe acțiuni „Moldasig” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru